

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sži/44/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201683
Dátum vydania rozhodnutia:	19.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012201683.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Aliancia Fair-play, občianske združenie, Smrečianska 21, Bratislava, právne zastúpeného Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom so sídlom Národného oslobodenia 25, Bernolákovo, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/302/2012-45 zo dňa 27. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/302/2012-45 zo dňa 27. mája 2014 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ako nedôvodnú zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. KM-414-1615/SI-2012 zo dňa 04.06.2012. Týmto rozhodnutím nevyhovел žiadosti žalobcu zo dňa 22.03.2012 o poskytnutie informácie podľa zákona o slobode informácií o sprístupnenie fotokópie dokumentu - protokolu, ktorým bolo ukončené konanie vo veci preverovania postupu polície Sekciou kontroly a inšpekčnej služby v prípade F. J..

Podľa § 250k ods. 1 OSP neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania krajský súd nepriznal.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu rekapituloval priebeh správneho konania vo veci podanej žiadosti na sprístupnenie predmetnej informácie, predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia. Zistil, že žiadosťou zo dňa 22.03.2012 požiadal žalobca podľa § 14 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov o sprístupnenie fotokópie dokumentu - protokol, ktorým bolo ukončené konanie Sekcie kontroly a inšpekčnej služby vo veci preverovaní postupu polície v prípade

napadnutia F. J., iniciovanej ministrom vnútra Slovenskej republiky. Rozhodnutím prvého stupňa č. KM-414-1615/SI-2012 zo dňa 02.04.2012 žalovaný žiadosť žalobcu zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad dňa 04.04.2012, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SLV-OLVS-56/2012 zo dňa 11.05.2012 tak, že rozkladu vyhovel a prvostupňové rozhodnutie zrušil. Následne správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. KM-414-1615/SI-2012 zo dňa 04.06.2012 žiadosť žalobcu opätovne zamietol. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu rozklad zo dňa 02.07.2012, ktorý bol žalovanému doručený dňa 25.06.2012. Lehota na rozhodnutie o rozklade márne uplynula dňa 10.07.2012, v dôsledku čoho v uvedený deň vznikla fikcia rozhodnutia o zamietnutí rozkladu žalobcu.

Žalobca mal zato, že lehota na rozhodnutie o rozklade márne uplynula dňa 10.07.2012, v dôsledku čoho v uvedený deň vznikla fikcia rozhodnutia o zamietnutí rozkladu žalobcu a preto druhostupňové fiktívne rozhodnutie žalovaného napadol žalobou, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S 294/2012. Toto konanie o fiktívnom druhostupňovom rozhodnutí žalovaného krajský súd zastavil.

Po vzniku fikcie druhostupňového rozhodnutia žalovaný rozhodnutím č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012 zamietol rozklad žalobcu a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd s poukazom na znenie § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií a § 57 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) vyhodnotil, že žalovaný dodržal tridsať dňovú lehotu na rozhodnutie o rozklade č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012.

Zákon o slobode informácií nemá osobitnú úpravu na štádium konania od podania odvolania, príp. rozkladu prvostupňovému správneho orgánu, postupuje sa podľa § 57 Správneho poriadku. Keď sú splnené podmienky na konanie prvostupňového správneho orgánu v tzv. autoremedúre o odvolaní resp. o rozklade, rozhodne tento orgán sám podľa ods. 1. Ak podmienky na takýto postup nie sú dané, postupuje sa podľa ods. 2 a správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydá, predloží odvolanie spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie - rozklad došlo.

V tejto súvislosti poukázal aj na rovnaký výklad a právny názor vyslovený vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. 2SŽi/7/2011 zo dňa 21.03.2012, sp. zn. 3SŽi/19/2012 zo dňa 04.12.2012.

Žalobca predmetnou žiadosťou žiadal sprístupniť fotokópie dokumentu (protokol), ktorým bolo ukončené konanie Sekcie kontroly a inšpekčnej služby vo veci preverovaní postupu polície v prípade napadnutia F. J..

Všetky zákonom ustanovené obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia (§ 12 zákona o slobode informácií). Jedným zo zákonom definovaných trvalých obmedzení prístupu k informáciám je obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcich sa rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní podľa osobitných predpisov. Pokiaľ oprávnená osoba žiada o sprístupnenie informácií týkajúcich sa rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní môže povinná osoba žiadosti vyhovieť len do tej miery, že sprístupní informáciu o konkrétnom rozhodnutí alebo o výsledku určitého konania avšak len za predpokladu, že sprístupnenie takejto informácie nezakazujú osobitné predpisy.

Krajský súd uviedol, že nemá vedomosť o obsahu protokolu, a preto nemôže posúdiť, čo z toho by mohol správny orgán sprístupniť. Keďže žalobca žiadal vyslovene fotokópiu protokolu, tejto žiadosti správny orgán nemohol vyhovieť. Krajský súd s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia uzavrel konštatovaním, že povinná osoba nemohla vydať žalobcovi fotokópiu protokolu, mohla mu oznámiť, tak ako to aj urobila, že výsledok a to že kontrola bola ukončená.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce včas odvolání a domáhal se, aby Nejvyšší soud Slovenské republiky vyhovel petitu žaloby a napadnutý rozsudek změnil tak, že zruší rozhodnutí žalovaného a vrátí mu věc na další konání. Zároveň navrhol, aby mu odvolací soud přiznal právo na náhradu trov konání.

Žalobce napáda nesprávné právní posouzení věci krajským soudem a nesouhlasí s jeho závěrem, že žalovaný v souladu se zákonnými omezeními nemohl poskytnout fotokopii protokolu o výsledku předmětné kontroly, přičemž si tento zároveň splnil informační povinnost o výsledku kontroly oznámením o ukončení kontroly postupu policie. Podle žalobce skončení kontroly však není jejím výsledkem, ale stádiem kontroly.

Vychází z toho, že protokol obsahuje kontrolné zistenia o výsledku kontroly, t.j. o zistenom súlade príp. nesúlade kontrolovanej činnosti s ustanovenými pravidlami a výsledkom bude konštatovanie, či tieto boli alebo neboli porušené.

V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií, podľa ktorého sprístupnenie informácií o výsledku kontroly, dozoru alebo dohľadu (napr. protokol alebo zápis, v ktorom sú zachytené zistené skutočnosti) alebo výsledné rozhodnutie (napr. rozhodnutie o uložení pokuty za porušenie zákona) nemôžu byť odmietnuté. Nesprístupnené môžu byť iba vtedy, ak by ich sprístupnenie výslovne zakazoval osobitný predpis. Preto, pokiaľ žalobca žiadal kópiu protokolu o ukončení kontroly, žiadal informáciu o výsledku kontroly, t. j. informáciu, ktorej sprístupnenie ustanovenie § 11 ods. 1 písm. h) citovaného zákona explicitne nariaďuje.

Žalovaný nie je vo vyšetrovaní nadriadeným orgánom vyšetrovateľa a môže kontrolovať iba jeho organizačné, technické, administratívne a iné postupy, prípadne včasnosť konania, nie však jeho rozhodovaciu činnosť. Preto obsahom žalobcom požadovanej písomnosti ani nemohla byť informácia o rozhodovacej činnosti orgánu činného v trestnom konaní, ktorú žiadosťou o poskytnutie protokolu nepožadoval.

Podľa žalobcu žalovaný bol povinný v rozhodnutí uviesť také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné posúdiť, ktorá činnosť vyšetrovateľa bola predmetom kontroly a či protokol obsahuje aj informácie o rozhodovacej činnosti alebo iba informácie o inej činnosti vyšetrovateľa. S poukazom na nevedomosť krajského súdu o obsahu požadovaného protokolu uviedol, že súd by nemal posudzovať zákonnosť rozhodnutia na základe svojich domnienok.

Zároveň namietal, že súd prvého stupňa neprihliadol na ústavnoprávny a medzinárodnoprávny aspekt práva na informácie, garantovaného čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, najmä na podmienky jeho obmedzenia, ako ich určujú čl. 10 ods. 2 Dohovoru a čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. V zmysle čl. 7 ods. 4 Ústavy SR a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR bol žalovaný povinný na tieto prihliadať.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Zopakoval, že právny zástupca žalobcu sa domáhal sprístupnenia informácie o priebehu trestného konania a sprístupnenia protokolu, ktorým bolo ukončené konanie Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vo veci preverenia postupu policie v prípade napadnutia F. J.. Uvedené odôvodňoval tým, že požadovaná informácia sa týka medializovanej kauzy, vyvolávajúcej intenzívnu verejnú diskusiu, pričom obmedzenie a nesprístupnenie požadovaných informácií považuje, vzhľadom na kontext tejto kauzy v demokratickej spoločnosti, vyslovene za škodlivé.

S uvedenou požiadavkou vyjadril žalobca nesúhlas, pretože na poskytnutie informácií o priebehu trestného konania sa vzťahuje ustanovenie § 6 Trestného poriadku, ktoré predstavuje špeciálnu normu vo vzťahu k ustanoveniam zákona o slobode informácií a má pred jeho aplikáciou prednosť. V tejto súvislosti poukázal na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 SŽi/7/2012, v ktorom sa

uvádza, že poskytované informácie v trestnom konaní striktné upravuje Trestný poriadok v § 6, „...bolo by v absolútnom rozpore so základnými zásadami trestného konania a základmi právneho štátu vôbec, ak by posudzovanie trestnosti, resp. netrestnosti vyšetrovaných skutkov bolo ponechané na predstavy a vôľu verejnosti“. Ďalej dôvodil, že v správnom súdnictve sa nepreskúmajú rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, konkrétne vyšetrovateľa, pretože to môže preskúmať len dozorujúci prokurátor.

K žalobcovej žiadosti o sprístupnenie fotokópie protokolu o ukončení konania žalovaný podotkol, že pokiaľ oprávnená osoba žiada sprístupnenie informácií týkajúcich sa rozhodovacej právomoci orgánov činných v trestnom konaní, môže povinná osoba žiadosti vyhovieť len do tej miery, že sprístupní informáciu o konkrétnom rozhodnutí, alebo výsledku určitého konania, avšak len za predpokladu, že sprístupnenie takejto informácie nezakazujú osobitné predpisy. Nakoľko žalobca nepožadoval sprístupnenie informácie o výsledku, ale vyslovene fotokópiu protokolu, žalovaný tejto žiadosti nevyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a podľa § 221 ods. 2 OSP vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy SR orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o slobode informácií, ak požadovaná informácia tvorí utajovanú skutočnosť podľa osobitného zákona alebo je predmetom bankového tajomstva alebo daňového tajomstva podľa osobitného zákona, ku ktorým žiadateľ nemá oprávnený prístup, povinná osoba ju nesprístupní s

uvedením odkazu na príslušný právny predpis.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy.

Podľa § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom Verejnej moci podľa osobitných predpisov okrem informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami, telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

Podľa § 16 ods. 10 zákona o slobode informácií povinná osoba pritom urobí opatrenia, aby nazretím do dokumentácie neboli porušené povinnosti podľa § 8 až 12.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len „o kontrole v štátnej správe“) orgány kontroly v rámci vnútornej kontroly a v rozsahu svojej pôsobnosti kontrolujú najmä

- a) plnenie úloh štátnej správy,
- b) efektívnosť štátnej správy (§ 2a),
- c) prešetrovanie a vybavovanie petícií a prešetrovanie a vybavovanie sťažností,
- d) dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov,
- e) plnenie opatrení na nápravu zistených nedostatkov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o kontrole v štátnej správe kontrolnou činnosťou sa zisťuje

- a) stav kontrolovaných skutočností a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, internými predpismi a s uzneseniami vlády Slovenskej republiky,
- b) príčiny a škodlivé následky nedostatkov zistených kontrolou,
- c) úroveň efektívnosti plnenia úloh štátnej správy a spôsob riadenia štátnej správy,
- d) splnenie opatrení prijatých na odstránenie zistených nedostatkov a ich účinnosť.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o kontrole v štátnej správe orgány kontroly v rozsahu svojej pôsobnosti zameriavajú kontrolnú činnosť na vecnú a formálnu správnosť, na účelnosť a efektívnosť plnenia úloh.

Podľa § 13 ods. 7 zákona o kontrole v štátnej správe, ak sa kontrolou nezistí porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov alebo interných predpisov, vypracuje sa záznam o kontrole.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o ochrane utajovaných skutočností“), utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o ochrane utajovaných skutočností utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nehospodárnom, neefektívnom a neúčelnom nakladaní s verejnými prostriedkami.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností, ak informácia obsahuje okrem skutočností uvedených v odseku 1 aj ďalšie čiastkové informácie podliehajúce utajeniu, pôvodca utajovanej skutočnosti urobí také opatrenia, ktoré zabránia ujme na chránených záujmoch.

Najvyšší súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie predchádzajúce jeho vydaniu a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je založený na nedostatočne zistenom skutkovom stave, nepostačujúcom na konštatovanie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

Podľa ustálenej súdnej praxe je povinnosťou žalovaného predložiť súdu kompletný, žurnalizovaný administratívny spis, na základe ktorého súd môže posúdiť postup správneho orgánu a všetky podklady rozhodujúce pre vydanie rozhodnutia.

Ak je v prieskumnom konaní predmetom sprístupnenia požadovanej informácie obsah listiny - protokolu o výsledku kontroly, súdny prieskum nemožno vykonať bez toho, aby správny súd vzhliadol čo i len túto listinu, ak nie celý administratívny spis predmetnej vnútornej kontroly, a pri rozhodovaní nemôže vychádzať len z tvrdení žalovaného správneho orgánu, ale je oprávnením správneho súdu verifikovať tvrdenia orgánu verejnej správy, a to obzvlášť za situácie, ak sporný listinný dôkaz nie je vôbec súčasťou administratívneho spisu. Iným výkladom a postupom by bola porušená zásada rovnosti zbraní účastníkov súdneho konania a následne porušením práva na spravodlivý proces.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku konštatoval, že nemá vedomosť o obsahu žalobcom požadovaného protokolu a z toho vyplývajúcu nemožnosť posúdiť, čo z jeho obsahu by mohol správny orgán sprístupniť. Uspokojil sa so závermi a tvrdeniami žalovaného o obsahu protokolu, ktorý s ohľadom na informácie o skutku ako takom, postupe vyšetrovania, o jednotlivých úkonoch v trestnom konaní vykonaných orgánmi činnými v trestnom konaní, o jednotlivých postupoch služobnej činnosti, ako aj o rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní, mal mať neverejný charakter.

Možno konštatovať, že týmto postupom krajský súd nebral na zreteľ účel sledovaný ústavou garantovaným právom na informácie a príslušné ustanovenia zákona o slobode informácií, upravujúce podmienky, postup a rozsah sprístupňovania informácií, a to v kontexte s charakterom požadovanej informácie a účelom výkonu vnútornej kontroly vykonávanej orgánom verejnej moci, nevykladal ústavné konformným spôsobom.

Nemožno prisvedčiť argumentu žalovaného vychádzajúci len z formálneho výkladu ustanovenia § 13 ods. 1 zákona o kontrole v štátnej správe, podľa ktorého sa vypracuje protokol o kontrole len v prípade zistenia nedostatkov (a contrario podľa § 13 ods. 7 citovaného zákona sa vypracúva záznam o kontrole), a teda že informácia o tom, že kontrola skončila prerokovaním protokolu, plne vyčerpáva právo na informáciu o výsledku kontroly ako takej.

Protokol o výsledku kontroly okrem iného má obsahovať predmet kontroly, kontrolované obdobie, preukázané kontrolné zistenia (§ 13 ods. 1 písm. e), f), g) zákona o kontrole v štátnej správe). Vzhľadom na charakter preverovanej činnosti a postupov orgánov činných v trestnom konaní v rámci trestného konania je vysoko pravdepodobné, že predmetný protokol môže obsahovať aj informácie, ktoré nepodliehajú zverejneniu. Jedným z cieľov vnútornej kontroly vykonávanej orgánmi verejnej moci je i zistenie porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov, príp. interných predpisov kontrolovanými subjektmi, ako i prijatie účinných opatrení na ich odstránenie a zabezpečenia efektívneho plnenia úloh orgánov verejnej správy. K jeho napĺňaniu nepochybne prispieva určitý stupeň informovania verejnosti o výsledkoch kontrolných zistení, ktorý je regulovaný i zákonom o slobode informácií.

Vo veci samej je potrebné vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií, upravujúceho obmedzenie sprístupnenia informácií týkajúcich sa výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom verejnej moci podľa osobitných predpisov, avšak s explicitne vyjadrenou výnimkou tohto obmedzenia, a síce, poskytovania informácií o výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, za predpokladu, že ich sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy. Výňatie výsledkov kontroly zo zákazu

poskytovania informácií korešponduje i so zákonnou úpravou najvyššej ochrany informácií, ochrany utajovaných skutočností podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane utajovaných skutočností, podľa ktorého utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci, ktoré sú vyňaté z utajovania za dodržania postupu podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností.

S prihliadnutím na uvedené bolo na mieste, aby súd prvého stupňa v rámci súdneho prieskumu zákonnosti administratívneho rozhodnutia a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu, na základe obsahu predmetného protokolu o výsledku vnútornej kontroly, preveril, či nebolo možné postupom podľa § 16 ods. 1 in fine zákona o slobode informácií po dohode so žalobcom informáciu o výsledku vnútornej kontroly sprístupniť iným spôsobom, za zachovania ochrany informácií nepodliehajúcich sprístupneniu. Možnosť vyabstrahovania výsledku kontroly do podania písomnej informácie by podľa okolností prípadu vyplývala z obsahu samotného protokolu.

Krajský súd sa v rámci súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého administratívneho rozhodnutia vecnou stránkou vo vyššie naznačených intenciách nezaoberal, preto bude v ďalšom konaní jeho úlohou zodpovedať nastolené otázky a následne rozhodnúť vo veci samej.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Podľa § 224 ods. 3 OSP rozhodne prvostupňový súd aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.